

روز ولادت امیر المؤمنین علی علیه السلام

سؤال 29- یکی از شبهات که اخیراً مطرح شده این است که امیر المؤمنین علیه السلام در روز نحس به دنیا آمده‌اند. آیا ولادت حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در 13 رجب بوده است یا خیر؟

جواب- عالم بزرگوار علامه فتونی شریف ابوالحسن بن محمد طاهر عاملی متوفای به سال 1138 جد صاحب «کتاب جواهر الکلام فی شرح شرایع الإسلام» در کتاب گران سنگ «ضیاء العالمین فی بیان إمامة الأئمة المصطفین علیهم السلام» جلد 4 صفحه 349 الی 356 جواب تحقیقی و تفصیلی را داده و خلاصه آن به ضمیمه اضافاتی از ما چنین است:

مشهور آن است که آن حضرت در روز سیزده رجب به دنیا آمده و این قول و بقیه اقوال از شخصی به نام عتاب بن أسید بن أبی العیص بن أمیة بن عبد شمس بن عبد مناف روایت و گرفته شده و به او برمی گردند، سپس میان مخالف و مؤلف مشهور گشته است. دیگر اقوال:

1- این که شب یکشنبه بیست و سوم رجب.ⁱ

2- بیست و سوم ماه شعبان.ⁱⁱ

3- در ماه رمضان بوده.ⁱⁱⁱ

و هیچ کدام از این ها را دلیل و اعتمادی نیست، و همه آن ها خبر است و از معصومین علیهم السلام نیست.

سیزدهم رجب خبری است که عتاب بن أسید اموی نقل می کند، حال او نزد طائفه امامیه معلوم است، او بر شهر مکه امیر بود تا زمان شهادت رسول الله صلی الله علیه و آله و ابوبکر نیز او را در مقامش باقی گذاشت و در روز مرگ ابوبکر فوت نمود. پسر او نیز مجاهر به عداوت و دشمنی امیر المؤمنین علی علیه السلام بوده، که در روز جنگ جمل همراه با عائشه بود و کشته شد. و از واضحات است که چنین کسی مورد اعتماد نیست هر چند که ولادت حضرت را در داخل خانه خدا ذکر نموده باشد، زیرا این مطلب در منظر عام بوده و قابل انکار نیست.

و صواب و قول درست آن است که شیخ طوسی قدس سره در کتاب شریف «مصابح المتعبد فی أعمال السنة» از کتاب راوی ثقه و جلیل صفوان بن مهران جمال نقل می کند و او در کتاب خود از امام جعفر صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود:

«وُلِدَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ الْأَحَدِ لِسَبْعِ خَلْوَنٍ مِنْ شَعْبَانَ».^{iv}

امیر المؤمنین علیه السلام در روز یکشنبه هفتم ماه شعبان متولد شدند.

و صریح روایت صفوان است که میلاد حضرت در هفتم ماه شعبان بوده و قابل رد نیست.

طریق شیخ طوسی قدس سره به کتاب صفوان در «الفهرست - فهرست کتب الشیعة و اصولهم و أسماء المصنفین و أصحاب الأصول»: «أخبرنا ابن أبي جید، عن ابن الولید، عن الصقار، عن السندی بن محمد، عن صفوان» صحیح است.^v

دیگر این که شیخ الطائفة الحق طوسی قدس سره این حدیث شریف را در کتاب شریف «مصابح المتعبد»، که برای عمل شیعیان تألیف شده آورده، و این می رساند که مورد قبول و تاکید وی بوده است.

وجوه وثاقت صفوان بن مهران الجمال:

(1) شیخ نجاشی قدس سره صفوان را توثیق نموده و می نویسد: وی صاحب کتاب است.^{vi}
(2) شیخ مفید قدس سره در «الإرشاد» وی را از شیوخ و خواص اصحاب امام صادق علیه السلام و از ثقات فقهاء صالح بر شمرده که به امام موسی کاظم علیه السلام تصریح نموده اند (یعنی واقفی نبوده و در اعتقاد مستقیم است).

(3) شیخ طوسی قدس سره او را از اصحاب امام صادق علیه السلام و صاحب کتاب ذکر نموده است.

(4) در طریق المزار الکبیر، ابن المشهدی قدس سره واقع شده، وی در اول کتاب راویان کتاب را توثیق عام نموده است.

(5) از جمله مشایخ ثقات است، و اجلاء از ثقات و فقهاء و روات که برخی نیز از اصحاب اجماع

هستند و جز از ثقات روایت نمی‌کنند، از او روایت نقل کرده‌اند مانند: ابن ابی عمیر، احمد بن محمد بن ابی‌نصر، صفوان بن یحیی، حسن بن علی بن فضال، حسن بن محبوب و یونس بن عبد الرحمن. نکاتی لازم به ذکر:

شیخ الطائفة الحقّة طوسی قدس سرّه الشّریف کتاب «مصابح المتّهجّد و سلاح المتعبّد في أعمال السنّة» را که از نام آن معلوم است برای عمل مؤمنین تألیف فرموده و نه کتابی علمی برای اهل علم مانند کتاب «الخلافة» و «المبسوط» و غیر آن‌ها و در این کتاب شریف حدیثی را که صحیح برای عمل می‌دانسته ذکر فرموده است.

این کتاب شریف در طی ده قرن گذشته محلّ توجه عام و خاص بوده و به آن عمل می‌شده و نسخه‌های فراوانی از آن در بلاد اسلامی و غیر آن‌ها موجود است.

نظر به اهمّیت این کتاب شریف بسیاری از فقهاء و محدثین آن‌را شرح و تتمیم و ترجمه و یا اختیار نموده و برخی مانند شیخ طوسی و علامه حلّی آن‌را مختصر کرده‌اند.

و شیخ شهید محمد بن مکی عاملی قدس سرّه الشّریف در کتاب شریف «الدّروس الشّرعیّة في فقه الإمامیّة» جلد 2 صفحه 6 فرموده:

... و روي سابع شعبان، بعد مولد رسول الله صلّى الله عليه و آله بثلاثين سنة. vii

و اقوال و اخبار غیر معصومیّه اعتبار ندارند، و اجماعی و تواتری نیز در کار نیست، و اخبار مخالفین و کتب آن‌ها نزد ما معتبر نیستند، و آنچه در کتاب التهذیب آمده کلام شیخ مفید در المقنعه است و التهذیب شرح آن است و از شیخ طوسی نیست و آن‌هم خبر است و نه حدیث و غلط مشهور است، و بقیه مصادر شیعه نیز که آورده‌اند چنین است.

و دلائل دیگر:

1. فرزندان هر مردی داناترند به مولد پدران خود، و از اهل بیت جز این قول نقل نشده و دیگر اقوال از مخالفین و اجانب است.

2. روایت در مذمت روز 13 و کسی‌که در آن روز به دنیا بیاید (شوم است) آمده است. و صریح قرآن است که برخی ایام نحس هستند:

«إِنَّا أَمَرْنَا عَلَيْهِمْ رِيحاً صَرْصَراً فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ». viii

همانا ما در روزهایی شوم بادی سرد فرستادیم.

«فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحاً صَرْصَراً فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ ...». ix

پس ما بر آن‌ها بادی بسیار سرد در روز شومی دیرپا فرستادیم ...

و روایاتی درباره نحس بودن روز سیزدهم و شوم بودن کسی که در آن روز زاده شود آمده که ملاحظه می‌کنید.^x

3. در دعای مشهور از حضرت بقیّة الله سلام الله علیه و عجل الله فرجه درباره دو مولود در ماه رجب چنین آمده:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الثَّانِي وَ ابْنِهِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُتَنَجِّبِ ...»

xi.

بدیهی است که اگر ولادت امیرالمؤمنین علیه السّلام در این ماه بود، حتماً امام زمان علیه السّلام در این دعا ذکر می‌فرمود، و سخن حضرت که دو مولود این ماه امام محمد جواد و علی هادی علیهما السّلام است، معنا نداشت.

4. از بعضی از روایات و اخبار به ظهور می‌رسد که مادر حضرت در 20 ذی‌الحجّة الحرام به حضرت باردار شدند و این‌که در نه ماهگی وضع حمل نمودند، پس به یقین ولادت حضرت بعد از ماه رجب بود است.

5. روایت مفصلی به سندهای عدیده از ائمّه علیهم السّلام و از غیر آنان به صراحت آمده که دلالت می‌کند بر این‌که ولادت حضرت در دهه اوّل ماه بوده بلکه ممکن است از آن روایات استفاده شود آن ماه، ماه شعبان بوده است.

و در زیارتی که روایت شده که حضرت ولیّ عصر عجل الله فرجه الشّریف با آن امیرالمؤمنین علیه

السلام را زیارت نموده آمده است:

«السلام عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ، ... يَا مُوَلَّايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! هَذَا يَوْمُ الْأَحَدِ وَ هُوَ يَوْمُكَ وَ بِاسْمِكَ، وَ أَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَ جَارُكَ، ...»^{xii}

از مؤیدین حدیث صفوان:

علامه جلیل شیخ احمد بن الشَّیخ صالح آل طوق القطیفی، متوفی بعد از سال 1245 در «الرسالة التاسعة عشر، رسائل آل طوق القطیفی» جلد 4 صفحه 49 فصل 2 نوشته:

و لكن روى الشيخ في المصباح عن صفوان الجمال، عن أبي عبد الله سلام الله عليه قال: ولد أمير المؤمنين عليه السلام في يوم الأحد لسبع خلون من شعبان. و الظاهر أن طريق الشيخ إلى صفوان صحيح، و ظاهر بعض أكابر المعاصرين العمل بظاهرها.

و می گوید:

و الأصحّ عندي أنه عليه السلام ولد يوم الأحد سابع شعبان، و الرواية به صحيحة؛ لأنّ الشَّيْخ رواها في المصباح عن صفوان بن مهران، و طريقه إليه صحيح، و هو ثقة جلیل

ایشان تصریح دارد به صحّت سند و اینکه بزرگان از معاصرینش به ظاهر حدیث صفوان از امام صادق علیه السلام عمل می کنند.

و علامه ابوصالح محمد المهدی ابن بهاء الدین محمد ملقب به صالح بن الشَّیخ معتوق بن عبد الحمید الفتونی العاملی النُّباطی النجفی النَّسابة، متوفی 1183 هجری قمری، صاحب کتاب «حديقة النسب» چنین سروده:

مَوْلِدُهُ الْجُمُعَةُ يَوْمَ السَّابِرِ * فِي شَهْرِ شَعْبَانَ بَبَيْتِ الصَّانِعِ
وَ قَدْ خَلَّتْ مِنْهُ ثَلَاثُونَ سَنَةً * مِنْ مَوْلِدِ النَّبِيِّ فَأَعْلَمَ سُنَّتَهُ

شیخ حسن بن محمد بن علی بن محمد تقی بن بهاء الدین فتونی همدانی آملی حائری در قصیده ای که به سال 1278 هجری قمری در تاریخ ائمه هدی علیهم السلام سروده، و آن را «دوحة المهدی» نامیده، چنین می گوید:

وَ فِي ضَحَى الْجُمُعَةِ قَدْ تَوَلَّدَا * مَطْهَرًا مُكْرَمًا مُسَدَّدَا
وَ كَانَ ذَا فِي كَعْبَةِ الرَّحْمَانِ * لِسَبْعَةِ خُلُونٍ مِنْ شَعْبَانَ^{xiii}

به روز جمعه به هنگام ظهر، آن مولود پاک و کریم و نیرومند دیده به جهان گشود
این درخشش در خانه کعبه * هفت روز گذشته از شعبان بود.

به همین مقدار در این جا اکتفا می شود.

لازم به ذکر است

اقامه مجالس اِحيای امر اهل بیت خاصه امیر المؤمنین علیهم السلام در هر زمانی و از آن ها روز سیزدهم ماه رجب و ذکر فضائل آنان در چنین روزی نه تنها مانعی ندارد که اجر و ثواب دارد، لکن بدانیم از ظلم هایی که بر این خاندان رفته این است که سخن صریح امام معصوم درباره تاریخ دقیق میلاد آن حضرت کنار گذاشته شده و معمول نیست و تاریخی جعلی که منشأ آن خبری از یکی از امویان که از دشمنان آن حضرت بوده اند، میان شیعیان مشهور و معمول گشته است، پایسته است در این امر نیز به فرمایش امام معصوم جعفر صادق علیه السلام عمل کنیم و روز ولادت واقعی حضرت را به ذکر فضائل و مناقب آن حضرت اِحياء نموده و قلب قلب عالم موجود را شاد نماییم. از ذات الله تبارک و تعالی می خواهیم به ارادت مندان امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام بصیرت بیشتر عنایت کند و توفیق پیروی از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام را در همه چیز عطا فرماید.

ا- مطالب السَّوول: ص 63 و مسار الشَّیعة.

ا- بحار الأنوار: ج 35 ص 7 خ 10.

iii- كنز الفوائد: ج 1 ص 255.

iv- مصباح المتعبد و سلاح المتعبد: ج 2 ص 852- روى صفوان الجمال، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد عليهما السلام قال: «وُلِدَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ الْأَحَدِ لِسَبْعِ خَلَوْنٍ مِنْ شُعْبَانَ».

v- الفهرست رقم 357.

vi- الفهرست رقم 525.

vii- از او: مرآة العقول: ج 5 ص 276 و بحار الأنوار: ج 35 ص 7 ب 1 و ج 383 ب 5 و الحقائق الناضرة في أحكام العترة الطاهرة: ج 17 ص 433 و كشف الغطاء عن مبهمات الشريعة الغراء: ص 12 و جواهر الكلام في شرح شرائع الإسلام: ج 20 ص 89.

viii- سورة (54) القمر آية 20.

ix- سورة (41) فصلت آية 17.

x- مكارم الأخلاق: ص 474 فصل 6 عن الصادق عليه السلام: «... الثَّالِثَ عَشَرَ يَوْمٌ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ فَاتَّقُوا فِيهِ جَمِيعَ الْأَعْمَالِ ...».

الدروع الواقية، سيد علي بن طاووس: ص 262 فصل 23 - حَدَّثَنَا أَبُو نَصْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ حَمْدُونِ الْوَاسِطِيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْفَرَجِ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيِّ الْقَنَائِيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ مُوسَى قَالَ: مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ مَعْمَرٍ الْكُوفِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ الزَّاهِدُ قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ حَمِيدٍ قَالَ: قَالَ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ سَنَدُ عَنْ إِبْخِيَارَاتِ الْأَيَّامِ فَقَالَ: «... (الْيَوْمُ الثَّالِثَ عَشَرَ مِنَ الشَّهْرِ) يَوْمٌ نَحْسٍ، وَ هُوَ يَوْمٌ سَوْءٌ، فَاتَّقِ فِيهِ السُّلْطَانَ أَوْ عَمَالَهُ وَ غَيْرَ ذَلِكَ، وَ لَا تَطْلُبَنَّ فِيهِ حَاجَةً أَصْلًا ...».

وسائل الشيعة: ج 11 ص 400 ب 27 ح 15109- 2- علي بن موسى بن جعفر بن طاووس في كتاب الدروع الواقية بإسناده عن الشيخ أبي جعفر الطوسي، عن جماعة، عن أبي المفضل محمد بن عبد الله بن المطلب الشيباني- و ذكر أنه كثير الرواية حسن الحفظ ، عن محمد بن معقل بن وضاح العجلي، عن محمد بن الحسن بن بنت إلياس، عن أبيه، عن صدقة بن غزوان، عن أخيه سعيد بن غزوان، عن يونس بن ظبيان، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد الصادق عليه السلام أنه ذكر لهم إختيارات الأيام إلى أن قال: «... الثَّالِثَ عَشَرَ يَوْمٌ نَحْسٍ يُخْرَهُ فِي كُلِّ أَمْرٍ وَ يُنْقَى فِيهِ الْمُنَازَعَاتُ وَ الْحُكُومَةُ وَ لِقَاءُ السُّلْطَانِ وَ غَيْرُهُ وَ لَا يَدْهَنُ فِيهِ الرَّأْسُ وَ لَا يُحْلَقُ الشَّعْرُ وَ مَنْ ضَلَّ أَوْ هَرَبَ فِيهِ سَلِمَ ...».

بحار الأنوار: ج 56 ص 96 ب 22 ح 1- أقول: رأيت في بعض الكتب المعتبرة روى فضل الله بن علي بن عبيد الله بن محمد بن عبد الله بن محمد بن عبيد الله بن الحسين بن علي بن محمد بن الحسن بن جعفر بن الحسن بن الحسن بن علي بن أبي طالب تولاها الله في الدارين بالحسن، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد بن أحمد بن العباس الدورستاني، عن أبي محمد جعفر بن أحمد بن علي المونسي القمي، عن علي بن بلال، عن أحمد بن محمد بن يوسف، عن حبيب الخير، عن محمد بن الحسين الصانع، عن أبيه، عن معلى بن خنيس قال: دخلت على الصادق جعفر بن محمد عليه السلام: «... الثَّالِثَ عَشَرَ تَبَرُّزُ اسْمُ الْمَلِكِ الْمُوَكَّلِ بِالنُّجُومِ يَقُولُ الْفَرَسُ إِنَّهُ يَوْمٌ ثَقِيلٌ شَوْمِيٌّ جِدًّا وَ يَقُولُ الصَّادِقُ: إِنَّهُ يَوْمٌ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ فَاتَّقُوهُ فِي جَمِيعِ الْأَعْمَالِ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَ لَا تَقْصِدُوا وَ لَا تَطْلُبُوا فِيهِ الْحَاجَةَ أَصْلًا وَ لَا تَدْخُلُوا فِيهِ عَلَى السُّلْطَانِ وَ غَيْرِهِ جُهْدَكُمْ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ...».

بحار الأنوار: ج 56 ص 102 ب 22 ح 4- و أقول: وجدت في بعض كتب المنجمين مروياً عن مولانا الصادق عليه السلام في أيام شهور الفرس: «... الثَّالِثَ عَشَرَ تَبَرُّزُ اسْمُ الْمَلِكِ الْمُوَكَّلِ بِالْكَوَاكِبِ يَوْمٌ نَحْسٍ يَصْلُحُ لِمُجَاسَاةِ أَهْلِ الصَّلَاحِ وَ الْإِسْتِغَالِ بِالْأَعْيَادِ وَ لِيَحْذَرَ فِيهِ جَمِيعَ الْأَعْمَالِ لَا سِيَّما لِقَاءَ الْأَكَابِرِ ...».

بحار الأنوار: ج 56 ص 105 ب 22 ح 5- رواية أخرى روى أبونصر يحيى بن جرير التكريتي في كتاب المختار في الإختيارات عن أبي الحسن القاري عن الحسن بن أحمد بن روح، عن محمد بن

إبراهيم، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد عليه السلام أنه قال: «... اليوم الثالث عشر نحس رديء فتوق فيه لقاء السلطان وغيره واحذر فيه الرمي فإنه مشوم ...».

بحار الأنوار: ج 56 ص 108 ب 22 ح 6- أقول: وقد روي أيضاً في بعض الكتب عن الصادق عليه السلام إختيارات أيام شهور الفرس على وجه آخر هكذا: «... الثالث عشر تير سعد في فروردين و أردببهشت نحس في تير وسط في سائر الشهور ...».

مستدرک الوسائل: ج 8 ص 146 ب 21 ح 9253- السيد أبو القاسم علي بن رضي الدين علي بن طاوس في زوائد الفوائد، عن الصادق عليه السلام أنه قال: «... الثالث عشر يوم نحس فيه هلك ابن نوح عليه السلام و امرأة لوط و هو يوم مذموم في كل حال فاستعد بالله من شره و من ولد فيه كان مشنوماً عسير الرزق كثير الحقد نكد الخلق و من مرض فيه أو في ليلته يخاف عليه و الله أعلم. و في رواية أخرى: تنقي فيه المنازعات و لقاء السلاطين و الحكومات و خلق الرأس و دهن الشعر و من هرب فيه سلم و إن ولد فيه ذكر لم يعيش ...» و سفينة البحار: ج 8 ص 768 «... اليوم الثالث عشر: يوم نحس فاتق فيه المنازعة و لقاء السلطان و كل أمر، و لا تدهن فيه رأساً و لا تحلق فيه شعراً و من ضل فيه أو هرب سلم، و من مرض فيه أجهد و المولود فيه ذكر إنه لا يعيش».

xi- مصباح المتجهد: ص 805 قال ابن عياش: و خرج إلى أهلي على يد الشيخ الكبير أبي القاسم رضي الله عنه في مقامه عندهم هذا الدعاء في أيام رجب: و الإقبال بالأعمال الحسنة: ج 3 ص 215 الفصل 23 و من الدعوات كل يوم من رجب، ما رويناه أيضاً عن جدي أبي جعفر الطوسي قدس الله روحه، فقال: قال ابن عياش: و خرج إلى أهلي على يد الشيخ أبي القاسم رضي الله عنه في مقامه عندهم هذا الدعاء في أيام رجب: البلد الأمين و الدرع الحصين: ص 180 و المصباح للكفعمي (جنة الأمان الواقية): ص 530 و بحار الأنوار: ج 50 ص 14 ب 1 ح 14- عن المصباحين، و بحار الأنوار: ج 50 ص 116 ب 1 ح 5 و ج 95 ص 394 ب 23 عن المتجهد، و زاد المعاد - مفتاح الجنان، العلامة محمد باقر المجلسي: ص 17 الفصل 3 قال: و روى الشيخ الطوسي و السيد و آخرون بسند معتبر عن الإمام صاحب الزمان أنه من السنة أن يقرأ هذا الدعاء في كل يوم من أيام رجب، و رياض الأبرار في مناقب الأئمة الأطهار، السيد نعمة الله الجزائري: ج 2 ص 439 الفصل 1 از المتجهد.

xii - جمال الأسبوع بكمال العمل المشروع: ص 31- زيارة أمير المؤمنين عليه السلام برواية من شاهد صاحب الزمان عليه السلام و هو يزور بها في اليقظة لا في النوم يوم الأحد و هو يوم أمير المؤمنين عليه السلام: السلام على الشجرة النبوية، و الدوحة الهاشمية المضيئة، المثمرة بالنبوة، المونة بالإمامة، و على ضجيعك آدم و نوح عليهما السلام. السلام عليك و على أهل بيتك الطيبين الطاهرين. السلام عليك و على الملائكة المحققين بك و الحافين بقبرك. يا مولاي يا أمير المؤمنين! هذا يوم الأحد و هو يومك و باسمك، و أنا ضيفك فيه و جارك، فأضفني يا مولاي، و أجرني، فأنك كريم تحب الضيافة، و مأمور بالإجارة، فأفعل ما رغبت إليك فيه، و رجوته منك، بمنزلك و آل بيتك عند الله، و منزلته عندكم، و بحق ابن عمك رسول الله صلى الله عليه و آله و سلم و عليهم أجمعين.

xiii - مولود كعبه، علامه اردوبادي، ترجمه عيسى اهرى: ص 158.